

★ אפשר לראות
★★ רצוני לראות
★★★ חובה לראות
● לא בדאי לראות

הולנוד

סרטים חדשים

צניעה חכם מיוזם (דן, תל-אביב) — אביב רובינא מושק נערת הפלייבוי נבחרה לתפקיד הראשי בסרט וכדי שתהיה לה סיבה טובה לבצע את הדבר היחיד שהיא יודעת לבצע מצאו לה עבודה בתור נערת קברט החוזרת לביתה, ומוצאת שם שודד אנס המכריח אותה לבצע איתו סוף שבוע בלי בגדים.

הנזרת הצניעות (רון, תל-אביב) — **טוני קורטיס** קשר את **מוניקה נובי** בחזרת הצניעות ויצא למלחמה. עד כאן

רונה מישל ב"הגילדה החב"

זה די פשוט, השאר מתרחש כשהוא נופל בשבי, והמפתח לאותה חגורה עובר לידי האנשים הלא נכונים.

סרטים אחרים

★ **הנחטף** (דן, תל-אביב) להיות שודד מסכיקאי או להיות איכר אמריקאי, זה מה ש**טראום סטאמפ** לא יודע, ולכן הוא מתלבט ומתלבט וגם כשכולם יודעים מה הוא יחליט הוא עדיין ממשיך להתלבט. חוץ מהתלבטויות יש גם צילומים מצויינים של סוסים ווהרים, וקרבות נועזים בין השודר דים והאיכרים.

★★★ **תינוקה של רוזמרי** (אלנבי, תל-אביב).
★★★ **אזווירה מאריגן** (פאר, תל-אביב).

★★★ **בדרך מערבה** (בית לסיה, יום חמישי ב-8.00) מי שרק שמע על ה**אחים מרקס**, ניתנת לו הזדמנות בלתי חוזרת גם לראות אותם. באחת הקומדיות הנפלאות ביותר והמצחיקות ביותר שלהם.

טרוויזיה

ביום חמישי ה-17.4.69 ינסה **פיטר פריי** להראות כי לא נס ליחו בביומי צלולוידי **בגשר אל המחר** שהיא תכנית בערבית על בעיות נוער עבריון. מערכת נע בור לאנגלית, ובשעה 20.00 יראו לנו **ארץ לא נודעת** והפעם במסגרת תכנית זו: מבצע טיפוס על הר **הזכוכית**, הר מכוי סה קרה, בכל ימות השנה, בדרום אמריקה. **חידון** בידעת-הארץ — **משעולים**, ב-21.30 וב-22.00 שידור חוזר של **אולפן עגול** ובו הופעותיהם של להקת הנחיל, **אלכס וויס** ותזמורתו, הזמרת **אלכסני דרה** ולהקת המחול ג'אז פלוס. ביום שלישי ה-22.4.69 תחיקמו משהרם בעברית החל מן השעה 18.00, וזאת לרגל יום הזכרון. **חנה רובינא, יוסף בנאי,**

הזרם נאון ו**שמעון ישראלי** ישימו **פרקים מעוזבון הנופלים** בקרבות הרץ. לאחר מכן פטרונטון על כספי הזכרון ברחבי הארץ יטקס **פתיחת חגיגות יום העצמאות** בהר הרצל, ב-20.15 ירואינו ציור **שישי ספר** וב-21.30 מהדורה מיוחדת של **אולפן עגול** שצולמה הסעם לא בין כתלי האולפן, אלא היתר: תיארון עובל במבחר קטעי מחול, באמפיאטרון העתיק שבקיסריה, ובה בין היתר: תיארון עובל במבחר קטעי מחול, שוב לראות את **הזמרים חוזה אלברטי שביני ויהודה גאל** וכמובן ג'אז פלוס. פסטיבל הציור ע"פ

תיאטרון

★ **כית קברות למכוניות** (תיאטרון אהל) הוא מחזה אבסורד של **פרננדו אראבה**, המושפע מיצירות גודר לים ממנו, בנייהם **סמואל בקט**, הממשיל את עולמו לבית-קברות אחד גדול, של מכוניות — סמל למכוניות של תקופתו. הצייר **יגאל תומרקין** יצר תפאורה ההולמת יפה את רעיונותיו של המחבר (שיירי מכוניות שגאספו ממגרשי גרוטאות) והבמאי **ענדה שיביט**, בעזרת שחקנים בלתי מתאימים, ניסתה להפית רוח חיים ביצירה וברעיונותיה. התוצאה: הצגה חסרת חן המצטיינת במשחק היצוני מופרז וצעקני.

★★★ **לידה במאי** (בימות) מחזה ישראלי בלתי מגובש של הסופר **א. ב. יהושע**, שרקעה הבלתי הכרחי הוא המתח שפקד את הארץ, ערב מלחמת ששת-הימים. בימויו של **יוסף יורעאלי**, הסרעקביות ובלתי-מרוכז. שחקנים מקצועיים **כעודד תאומי**, **גידה אלמגור** ו**רחל מרכוס**, מפגינים משחק אישי מאומן, החורג ממיסגרת של אנסאמבל. **אלישבע מיכאלי**, מבוזבת. **שמואל עצמון**, למטה מבינוני. **אמיר אוריין**, היצוני ובלתי משכנע. **יעל אביב**, חסרת נסיון ורגש. התפאורה של **דני קרוון** הולכת לאיבוד, על-פני הרקע הבלתי הולם של זרקורים תלויים וחצובות תאורה.

★★★ **דודה ליוזה** (תיאטרון הבימה) מאת וביומי **ניסים אלזני**, מומרת חוויה תיאטרלית אמיתית לשוחרי האיט"ש על אף השאלות הרבות, המתעוררות מראית ההצגה, ושאינן באות על פתרונן. **חנה רובינא**, **רפאל קדצ'קין**, שחקן צעיר בשם **יוסף פולק** ובמיוחד **סטלה אבני**, משמשים כפרשנים מהופנטים-מהפנט

הצגה חדשה

★ **הדוד ואניה** (התיאטרון העירוני חיפה) יש להם אולם מצויין; במה יוצאת מהחלל, תקציב שוטף שחסר לתיאטראות אחרים ורפרטואר שלא היה מבייש שום תיאטרון; אך הצגה הגדולה היא שאין כימעט מי שיציג רפרטואר זה.

עתה הם מעלים מחזה של **ציכוב** — הדוד ואניה, מחזה חסר-עלילה ששחקנים מעולים רואים בו אתגר. מחזה קלאסי, שרק לתיאטראות נתמכים על ידי ממשלות, יכולים וחייבים להעלות על בימתם כדי לחנך את הקהל לתיאטרון אחר — לתיאטרון מעמיק ורציני. למחזה כזה יש לגייס צוות שחקנים מאומן היטב. כל שחקן חייב להיות ב"מקומו, אחרת האשלייה איננה קיימת. אחרת זה לא ציכוב. וזה בדיוק מה שקרה על הבמה החיפאית.

ניתן לראות שם הצגה שאי-אפשר לומר עליה שהינה הצגה רעה. זוהי פשוט הצגה מעוררת רחמים. כיצד הם העזו לתת את תפקיד איוון פטרוביץ' הניצקי (הוא הדוד ואניה) ל**אידן דר?** או את תפקיד הרופא, מיכאיל לבוביץ' אסטרוב ל**נסים זוהר?** אלה שני שחקנים צעירים שלא הוכיחו את עצמם בתפקידים פחות מורכבים.

מיכל בת-אדם הינה שחקנית צעירה ומוכשרת שנכון לה עתיה, אך הבמאי עשה לה שירות-דוב בהפקידו בידיה את תפקיד **סופיה אלכסנדרובנה יהודית פולקה**, כאשרו השנייה של אן הפרופסור הקשיש (השחקן **ג'ורא שמאי** — מגוחך) צעירה אף היא ל-

טים, ליצירתו של **אלזני**, שניתן למצוא בה השפעות לא רק מ**דררנמאט** ולא אף מאשף המחזה **היצ'קוק**.

★ **הספינסת** (תיאטרון חיפה) היא אחת היצירות התיאטרליות המקוריות והבלתי רגילות, שהעניק לדרמטורגיה העולמית הפושע לשעבר, **ז'אן ג'נה**. התרגום של **מתי מנדל**, ספרותי מדי ומקשה לא

דיון, צפיר ורבט ב"קטשופ"

במעט על השחקנים, המדקלמים בלאו הכי, בימוי של **ליאונרד שר**, הסר-מעוף, שגרתי ומשעמם. שחקן בעל נסיון ודיקציה מעולה **כיצחק ברקת** בובזו על תפקידו של השגריר, בשעה שתפקידים מרכזיים וחשובים יותר, הופקדו בידיהם של חובבים.

★★★ **שידוכין** (בימת השחקנים). שחקנים **כעודד תאומי**, **ענדה פלורה**, **זהרירה חריפאי**, **ליאורה ריבלין** ו**מיכאל כפיר**, בקומדיה מיושנת של **גולד**, שלא זכתה לתרגום וביומי טריים יותר. היחיד המצליח ליצור דמות חיה הוא **כפיר**, כל השאר משעשעים כהצגת גימ'נסיה.

בידור

★★★ **קטשופ** (הקברט הסאטירי, מרתף קולנוע פארס) **הנוך לווין** כתב ו"איוו דויד ביים. טוביה צפיר; קובי רכט ותיקי דיון, מבצעים בתן צבאי

תפקיד. **נאווה שאן** כאמו של הדוד ואניה; איננה מפריעה. היא פשוט אינה קיימת. היחיד המעורר אהדה ומגלט דמות חיה (רק חבל שאינו פורט על ג'יטרה כדרישות התפקיד) הוא שחקן משני מ-

בת-אדם וסולה ב"הדוד ואניה" הבימה, ישראל **רובינצ'יק** המצליח ליצור דמות אמיתית של בעל אחוזה שיד מנכסיו. קשה לדבר על הצגה על-פי מחזה של ציכוב (שעלילתו מתרחשת באחוזה כפ"רית ברוסיה של סוף המאה שעברה) אם אין שיבצע אותה על הבמה. במיקרה כזה אפשר לשבת בבית ולקרוא את ה"מחזה.

חוסס **חזנית** משעשעת ועוקצנית בה מצליף לווין בנו, בערבים ובמתוכים למינ"הם, המנסים לפתור לנו את הבעיות, בין היתר הם שרים: מעוודי לא חלמתי על חבר רון ואינו דואג לשכם / מה שמדאיג אותי הוא איך לחיות ולהישאר שלם... אברהם, יצחק ויעקב נחים בשקט בקברם / ולי אין כלל חשק לחפור את קברי שלי ל'צדס... הנה הארץ השלימה, ועליה לא

אחסור את נפשי / ומה שמבטיח אלהים — שיקיים על חשבוננו הפרטי... ומסיימים כל בית בפיומן החוזר: כי אני אינני חול אשר על שפת-הים ואינני מקיים הבטחות שנתן אלהים לאברהם...

★★★ **דימיטרי משוויץ** (באלמות שונים בארץ, באמרגנות בימות) הינו אמן מיוחד במינו: מכנים אותו ליצן-תיאטרון, אך ההגדרה ההולמת אותו יותר היא: מר-קיון-קרקס. אם כי למד פנטומימה והופיע עם להקת מארטל מארטו, דימיטרי אינו פנטומימאי. הוא מנצל היטב את גמישות גופו הפאנטאסטית וכישרונו לנגן בעת ובעונה אחת במספר כלי-נגינה, כדי להגיש תכנית משעשעת למדי, שהפנטומימה, ה"אקרובטיקה והנגינה הקברטית ווירטואוזיות, שולטים בה בכפיפה אחת. ההומור שלו בנוי בעיקר על אפקטים היצוניים, שלא היו מביישים שום ליצן קרקס, אך מכאן עד לתואר תיאטרון דימיטרי הליצן שונה קצת הדרך.

★★★ **אין אהבות שמחות** (בימות) מציג את **יוסי בנאי** כפיוזוגאי תיאטרלי, התרגומים המעולים של כ-20 משאנסוניו של **ג'ורג' ברסאנס**, לו מוקד דש הערב, קטעי הקישור המשעשעים, ה"מיסגרת המהוקצעת: תאורה הולמת, מק"רופונים מכוונים היטב, עיבודיו ותזמורתו של **פטו הכהן**, ובנאי, היוודע היטב לנצל כל אלה, היו גורמים נחת אף לברסאנס עצמו.

★ **רבותי פצצה**, של שלישיית התאומים ("תיאטרון דגן) איננה פצצת בידור-מהדהדת. היא מברדת אומנם, אך **חנן אושיק** ו**לופיכ** היו מצחיקים יותר, לוא התומר שבחרו לביצוע היה רציני יותר. אתם עשויים לצחוק כאן, אך כשי'תגיעו הביתה לא תזכרו בשל מה.

התענווה

★★★ בבית עמנואל מציגה הצעירה **הצעירה אירן אנגל** (26), בוגרת האקדמיה לאמנות בפריס, וילידת צרפת, את תערוכת הציורים הראשונה שלה. זה אוסף ציורים בציבעוניות מעניינת, ובטכניקות מגוונות. אפשר לראות בתערוכה זו ציורים בציבעי-שמן, אקרילי, פאסטל וקולאזים של מתכת על בד מצויר. אירן מביעה בציוריה את מחאתה של האשה נגד עולמם של ה"גברים. תוצאות המלחמות, הריסות, רעב בכיאפרה והשמדת-עם בוייט-נאם. אפילו בציורים הפסימיים ביותר שלה יש תקווה ליותר טוב. היא חוזרת על עצמה בכמה מהציורים, אבל בסך הכל זו תערוכה מעניינת ומגוננת.

★★★ בגלריה דוגית אפשר לראות את תערוכתו של **מיכאל לביטוב**. בתערוכה אוסף של ציורים בעלי רגישות גבוהה ו"מקוריים במיוחד. הרישומים בשחור-לבן, הציורים בצבע דומים קצת האחד לשני, ניכר חוסר-הגיוון.